

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2009

Julkaistu Helsingissä 25 päivänä maaliskuuta 2009

N:o 166—170

SISÄLLYS

N:o		Sivu
166	Valtioneuvoston asetus vuodelta 2009 maksettavasta mehiläistalouden kansallisesta pesäkohtaisesta tuesta	493
167	Valtioneuvoston asetus ei-tuotannollisten investointien tuesta vuosina 2008—2013 annetun valtioneuvoston asetuksen muuttamisesta	496
168	Valtioneuvoston asetus vuodelta 2009 maksettavasta ympäristötuen kansallisesta lisäosasta annetun valtioneuvoston asetuksen 2 ja 6 §:n muuttamisesta	497
169	Valtioneuvoston asetus ajoneuvojen rekisteröinnistä annetun valtioneuvoston asetuksen muuttamisesta	499
170	Maa- ja metsätalousministeriön asetus maanmittaustoimistojen lukumäärästä, toimialueista ja hallintopaikoista	502

N:o 166

Valtioneuvoston asetus

vuodelta 2009 maksettavasta mehiläistalouden kansallisesta pesäkohtaisesta tuesta

Annettu Helsingissä 19 päivänä maaliskuuta 2009

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty maa- ja metsätalousministeriön esittelystä, säädetään maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista 28 päivänä joulukuuta 2001 annetun lain (1559/2001) 15 §:n 3 momentin ja 24 §:n 2 momentin nojalla:

1 §

Yleistä

Maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista annetun lain (1559/2001), jäljempänä *tukilaki*, 6 §:n 4 kohdassa tarkoitettuna muuna kansallisena tukena voidaan myöntää mehiläistalouden toimintaedellytysten turvaamiseksi mehiläistalouden kansallista pesäkohtaista tukea vuodelta 2009 siten kuin tässä asetuksessa säädetään.

2 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

1) *mehiläistarhaajalla* luonnollista henkilöä, luonnollisten henkilöiden muodostamaa yhtymää tai jakamatonta kuolinpesää sekä luonnollisten henkilöiden muodostamaa avointa yhtiötä, kommandiittiyhtiötä, osuus-

kuntaa, osakeyhtiötä ja yhdistystä taikka säätiötä, julkisoikeudellista yhteisöä, koulutilaa tai vankilatilaa, joka harjoittaa mehiläistaloutta;

2) *mehiläisyhteiskunnalla* Suomessa sijaitsevan, kesyistä mehiläisistä (*Apis mellifera*) koostuvan emon, työmehiläisten ja sikiöiden sekä niiden hoitamiseen tarvittavan pesäkaluston muodostamaa kokonaisuutta;

3) *tuotantokaudella* 1 päivän kesäkuuta 2009 ja 30 päivän syyskuuta 2009 välistä aikaa, mainitut päivät mukaan lukien;

4) *toimintapisteellä* rakennusta, rakennelmaa tai suojaa, jossa voidaan tehdä mehiläistalouden sadonkorjuutöitä ja kaluston kunnostustöitä tai varastoida satoa ja kalustoa.

3 §

Tuen myöntämisen edellytykset

Tuen myöntämisen edellytyksenä on, että mehiläistarhaaja hallitsee omistajana, vuokra-

miehenä taikka testamenttiin, muuhun perintöoikeudelliseen saantoon tai muuhun saantokirjaan perustuvan käyttöoikeuden nojalla vähintään viittatoista talvehtinutta mehiläisyhteiskuntaa tuotantokauden 2009 ajan. Tukea ei myönnetä hakuvuoden keväällä tehdyistä jaokkeista eikä parveilun seurauksena syntyneistä uusista mehiläisyhteiskunnista.

Jos kyse on useamman mehiläistarhaajan yhdessä harjoittamasta mehiläistarhauksesta tai yhteisömuodossa harjoitettavasta mehiläistarhauksesta, tukea voidaan myöntää, jos vähintään yksi mehiläistarhausta itse harjoitettava mehiläistarhaaja, yhtiömies, jäsen tai osakas täyttää tukilain 3 §:n 2 momentin ikää koskevan edellytyksen.

Tuen myöntämisen perusteena olevia mehiläisyhteiskuntia tulee tuotantokauden aikana hoitaa siten, että niistä voidaan kerätä normaali sato tuen myöntämisvuonna.

Mehiläistarhaajalla tulee olla viimeksi toimitetun tai sitä edeltävän verotuksen mukaan taikka tuen hakemista edeltävänä verovuonna tuloa mehiläistaloustuotteiden myynnistä. Jos tulot eivät käy ilmi suoraan veroilmoituksesta, hakijan tulee osoittaa ne veroilmoituksella sekä pitämällään kirjalla, joista käyvät ilmi mehiläistalouden tulot ja menot.

Jos hakija on aloittanut mehiläistalouden harjoittamisen tuen hakemista edeltävän vuoden aikana tai sen jälkeen eikä voi osoittaa tuloja 4 momentissa tarkoitettulla tavalla, hakijan tulee osoittaa, että hänellä on ollut toiminnan aloittamiseen tarvittavia hankintamenoja.

4 §

Tuotantokaudella tapahtunut mehiläisyhteiskuntamäärän alentuminen

Tukea voidaan myöntää tuotantokaudella tuhoutuneesta mehiläisyhteiskunnasta, jos tuhoutumisen syynä on ollut eläintauti, petoeläimen aiheuttama vahinko tai muu vastaava mehiläistarhaajasta riippumaton poikkeuksellinen syy.

Mehiläisyhteiskuntamäärän alentumisesta on toimitettava selvitys. Jos mehiläisyhteiskuntien määrä on vähentynyt eläntaudin takia, selvityksen liitteenä on lisäksi oltava eläinlääkärin antama todistus.

Tuen myöntämisen edellytyksenä on, että toimitettua selvitystä voidaan pitää luotettavana.

5 §

Vakiintuneen mehiläisyhteiskuntamäärän käyttäminen

Jos tuen myöntämisen perusteena oleva talvehtinut mehiläisyhteiskuntamäärä on ollut vähintään kolmasosan pienempi kuin vakiintunut määrä talvituhojen, eläntautien, petoeläinten aiheuttamien vahinkojen tai muun vastaavan mehiläistarhaajasta riippumattoman poikkeuksellisen syyn takia, tuki voidaan myöntää sen mehiläisyhteiskuntamäärän perusteella, joka on ilmoitettu vuoden 2008 tukihakemuksessa tai joka on todettu tukivuoden 2008 valvonnassa, jos valvonnassa todettu määrä on ilmoitettua pienempi. Vakiintunutta mehiläisyhteiskuntamäärää voidaan käyttää tuen myöntämisen perusteena korkeintaan kahtena peräkkäisenä tukivuonna.

Mehiläisyhteiskuntamäärän alentumisesta on toimitettava selvitys tukihakemuslomakkeen liitteenä. Jos mehiläisyhteiskuntien määrä on alentunut eläntaudin takia, tukihakemuksen liitteenä on lisäksi oltava eläinlääkärin antama todistus.

Tuen myöntämisen edellytyksenä on, että toimitettua selvitystä voidaan pitää luotettavana.

6 §

Tuen suuruus

Pesäkohtaista tukea maksetaan 20 euroa vuodessa mehiläisyhteiskuntaa kohti.

7 §

Valvonnasta aiheutuvat seuraamukset

Jos tukihakemuksessa ilmoitetun ja tuen valvonnassa todetun mehiläisyhteiskuntien lukumäärän erotuksen suhde todettuun lukumäärään on:

1) enintään viisi prosenttia tai enintään kaksi mehiläisyhteiskuntaa, tuki maksetaan

valvonnassa todetun mehiläisyhteiskuntien lukumäärän mukaisena;

2) yli viisi prosenttia tai yli kaksi mehiläisyhteiskuntaa ja enintään 20 prosenttia, valvonnassa todetusta mehiläisyhteiskuntien lukumäärästä vähennetään todetun ylityksen verran;

3) yli 20 prosenttia, mutta enintään 40 prosenttia, valvonnassa todetusta mehiläisyhteiskuntien lukumäärästä vähennetään todettu ylitys kaksinkertaisena; tai

4) yli 40 prosenttia, tukea ei makseta lainkaan.

8 §

Mehiläisyhteiskuntien hoitotapaan liittyvät seuraamukset

Mehiläisyhteiskunnasta ei myönnetä tukea, jos sen hoitotapa ei täytä 3 §:n 3 momentin vaatimuksia.

Helsingissä 19 päivänä maaliskuuta 2009

Maa- ja metsätalousministeri *Sirkka-Liisa Anttila*

Hakijalle ei myönnetä lainkaan tukea, jos hoitotapaan liittyvistä puutteista tai laiminlyönneistä aiheutuvien seuraamusten vuoksi hylättävien mehiläisyhteiskuntien lukumäärä ylittää 50 prosenttia valvonnassa todetusta määrästä.

9 §

Hakemuksen peruuttaminen

Tukihakemusta ei voi peruuttaa sen jälkeen, kun valvonnasta on ilmoitettu tai tuen maksatus on aloitettu.

10 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 25 päivänä maaliskuuta 2009.

Neuvotteleva virkamies Esa Hiiva

N:o 167

Valtioneuvoston asetus**ei-tuotannollisten investointien tuesta vuosina 2008—2013 annetun valtioneuvoston asetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 19 päivänä maaliskuuta 2009

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty maa- ja metsätalousministeriön esittelystä,

kumotaan ei-tuotannollisten investointien tuesta vuosina 2008—2013 27 päivänä maaliskuuta 2008 annetun valtioneuvoston asetuksen (185/2008) 3 §:n 5 kohta sekä

muutetaan 3 §:n 4 kohta, 5 §:n 1 momentti sekä 14 §:n otsikko ja 2 momentti seuraavasti:

3 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

4) *rakennelmalla* perinteisiä karjatalouteen liittyviä kooltaan vähäisiä ja kevytrakenteisiä rakennelmia.

5 §

Kosteikkojen alueellinen kohdentaminen

Kosteikon perustamiseen voidaan myöntää tukea vain sellaisiin kohteisiin, joilla peltoja on yli 20 prosenttia kyseisen vesistön tai valtaojan yläpuolisesta valuma-alueesta. Jos perustettavat kosteikot muodostavat hankekokonaisuuden, edellä mainittua 20 prosentin osuutta arvioidaan hankekokonaisuuden kannalta.

14 §

Oman työn ja vastikkeetta tehdyn työn korvattavuus

Vastikkeetta tehty kosteikon perustamiseen liittyvä työ sekä arvokkaan perinnebiotoopin alkuraivaus ja aitaaminen, joka on hankkeen toteuttamiseksi tarpeen, voidaan hyväksyä korvattavaksi kustannukseksi, jos tukea haetaan ei-tuotannolliseen investointiin, jonka toteuttaa toimintalinjan 2 lain 4 §:n 2 momentissa tarkoitettu rekisteröity yhdistys.

Tämä asetus tulee voimaan 25 päivänä maaliskuuta 2009.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 19 päivänä maaliskuuta 2009

Maa- ja metsätalousministeri *Sirkka-Liisa Anttila*

Hallitussihteeri Suvi Ruuska

N:o 168

Valtioneuvoston asetus**vuodelta 2009 maksettavasta ympäristötuen kansallisesta lisäosasta annetun valtioneuvoston asetuksen 2 ja 6 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 19 päivänä maaliskuuta 2009

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty maa- ja metsätalousministeriön esittelystä,

muutetaan vuodelta 2009 maksettavasta ympäristötuen kansallisesta lisäosasta 29 päivänä tammikuuta 2009 annetun valtioneuvoston asetuksen (42/2009) 2 § ja 6 §:n 2 momentti seuraavasti:

2 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

1) *tukikertoimella* sitä osuutta tukihakemuksen kohteena olevasta tukeen oikeuttavasta lisäosan määrästä, jolle tuki maksetaan;

2) *ympäristötukisitoumuksella* luonnonhaittakorvauksesta ja maatalouden ympäristötuesta annetussa valtioneuvoston asetuksessa (644/2000) tarkoitettua maatalouden ympäristötuen perus- ja lisätoimenpiteitä koskevaa viisivuotista sitoumusta;

3) *seosviljalla* pelkistä korsiviljoista muodostuvaa kasvustoa;

4) *seoskasvustolla* viljan ja yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä sekä asetusten (EY) N:o 1290/2005, (EY) N:o 247/2006, (EY) N:o 378/2007 muuttamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1782/2003 kumoamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009 79 artiklan valkuaiskasvin seoskasvustoa, jossa kasvulohkolle on kylvetty viljan ja valkuais-

kasvin siemenseosta niin, että viljan ja valkuaiskasvin yhteenlasketusta kylvösiemenmäärästä kiloina vähintään 50 prosenttia on viljakasvin siementä;

5) *vihantaviljalla* puhdasta viljakasvustoa, joka korjataan ennen jyväsadon valmistamista;

6) *rehuviljalla* rehuohraa, kauraa, ruisvehnää, seosviljaa, seoskasvustoa ja vihantaviljaa;

7) *luonnonniityillä ja -laitumilla* aloja, joilla kasvaa luonnonheinää ja joita laidunnetaan tai käytetään tuen hakijan kotieläinten rehuntuotantoon kasvukauden 2009 ajan ja joilla ei suoriteta muita vuosittaisia viljelytoimenpiteitä.

6 §

Eräiden kasvien lisäosakelpoisuus

Muun kuin 5 §:ssä mainitun peltokasvin lisäosa on valkuaiskasvien lisäosan suuruisen.

Tämä asetus tulee voimaan 25 päivänä
maaliskuuta 2009.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan
ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttä-
miin toimenpiteisiin.

Helsingissä 19 päivänä maaliskuuta 2009

Maa- ja metsätalousministeri *Sirkka-Liisa Anttila*

Hallitussihteeri Suvi Ruuska

N:o 169

Valtioneuvoston asetus**ajoneuvojen rekisteröinnistä annetun valtioneuvoston asetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 19 päivänä maaliskuuta 2009

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty liikenne- ja viestintäministeriön esittelystä,

kumotaan ajoneuvojen rekisteröinnistä 11 päivänä lokakuuta 2007 annetun valtioneuvoston asetuksen (893/2007) 35 § ja 59 §:n 5 ja 6 momentti sekä

muutetaan 5, 12, 13 ja 34 § sekä 59 §:n 4 momentti, sellaisena kuin niistä on 34 § osaksi asetuksessa 320/2008, seuraavasti:

5 §

Erityiset rekisteri-ilmoitukset

Vaurioitumisen vuoksi vakuutuksen perusteella lunastetun ajoneuvon ja ajoneuvojen siirtämisestä annetun lain (828/2008) nojalla kunnan omistukseen siirtyneen ajoneuvon liikennekäytöstä poistoa koskeva ilmoitus voidaan tehdä Ajoneuvohallintokeskukseen toimitetulla Ajoneuvohallintokeskuksen vahvistamalla poistolomakkeella taikka teknisellä käyttöyhteydellä tai muutoin sähköisesti.

Tuhoutumisen vuoksi vakuutuksen perusteella lunastetun muun ajoneuvon kuin jätelaissa tarkoitetun romuajoneuvon ja kunnan omistukseen 1 momentissa mainitun lain nojalla siirtyneen muun kuin jätelaissa tarkoitetun romuajoneuvon lopullista poistoa koskeva ilmoitus voidaan tehdä Ajoneuvohallintokeskukseen toimitetulla Ajoneuvohallintokeskuksen vahvistamalla poistolomakkeella taikka teknisellä käyttöyhteydellä tai muutoin sähköisesti.

Jätelain 18 l §:n 1 momentissa tarkoitettu kerääjä tai esikäsittelijä voi tehdä ajoneuvon lopullista poistoa koskevan ilmoituksen Ajo-

neuvohallintokeskuksen vahvistamalla poistolomakkeella tai teknisellä käyttöyhteydellä taikka muutoin sähköisesti.

12 §

Liikennekäytöstä poisto

Edellä 8 §:n 1 momentissa tarkoitettujen ajoneuvojen rekisterikilvet on palautettava rekisteröinnin suorittajalle, kun ajoneuvo poistetaan liikennekäytöstä. Muiden ajoneuvojen rekisterikilvet voidaan palauttaa rekisteröinnin suorittajalle, liikennekäytöstä poiston yhteydessä tai liikennekäytöstä poiston aikana. Rekisteröinnin suorittaja tekee rekisteriin merkinnän kilpien palauttamisesta.

Ulkomaille tai Ahvenanmaan maakuntaan rekisteröidystä ajoneuvosta taikka ajoneuvosta, jota ei muusta syystä enää käytetä liikenteessä Suomessa, on tehtävä liikennekäytöstä poistoa koskeva rekisteri-ilmoitus. Ajoneuvon rekisterikilvet on palautettava rekisteröinnin suorittajalle, kun ensirekisteröity ajoneuvo rekisteröidään ulkomaille tai Ahvenanmaan maakuntaan.

Ajoneuvohallintokeskuksen tulee poistaa ajoneuvo liikennekäytöstä, jos se saa ulkomaiselta tai Ahvenanmaan maakunnan rekisteröintiviranomaiselta tiedon ajoneuvon rekisteröimisestä ulkomaille tai Ahvenanmaan maakuntaan.

Tullilaitos ja rajavartiolaitos ovat velvollisia poistamaan Suomesta pysyvästi ulkomaille vietävästä ajoneuvosta rekisterikilvet. Rekisterikilpien poistamisesta on ilmoitettava Ajoneuvohallintokeskukselle, jonka tulee poistaa ajoneuvo liikennekäytöstä.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu kilpien palauttamisvelvollisuus ei koske vaurioitumisen vuoksi vakuutuksen perusteella lunastetun, Valtiokonttorin poistettavaksi ilmoittaman tai kunnan omistukseen ajoneuvojen siirtämisestä annetun lain nojalla siirtyneen ajoneuvon rekisterikilpiä. Rekisterikilvet on kuitenkin tuhottava todistettavasti.

13 §

Lopullinen poisto

Ajoneuvo katsotaan ajoneuvolain 66 e §:n mukaisesti muulla tavalla todistettavasti tuhoutuneeksi, jos:

1) M₁- tai N₁-luokan ajoneuvo on tuhoutunut siten, että sitä ei voida toimittaa jätelain 18 l §:n 1 momentissa tarkoitettulle kerääjälle tai esikäsitelijälle; tuhoutumisesta tulee esittää viranomais selvitys;

2) muun kuin 1 kohdassa mainittuun luokkaan kuuluvan ajoneuvon tuhoutumisesta, romuttamisesta tai purkamisesta esitetään luotettava selvitys;

3) muu kuin 1 kohdassa mainittuun luokkaan kuuluva ajoneuvo on lunastettu vakuutuksen perusteella tuhoutuneena; tai

4) muu kuin 1 kohdassa mainittuun luokkaan kuuluva ajoneuvo on siirtynyt ajoneuvojen siirtämisestä annetun lain nojalla ja mainitussa laissa määriteltynä romuajoneuvona kunnan omistukseen ja ajoneuvosta on tehty lopullista poistoa koskeva ilmoitus merkittäväksi rekisteriin.

Ajoneuvo merkitään lopullisesti poistetuksi romutustodistuksen antamispäivänä tai sinä päivänä, jona ajoneuvo on muulla tavalla todistettavasti tuhoutunut. Ajoneuvo voidaan erityisestä syystä merkitä lopullisesti poistetuksi myös tätä aikaisempänä päivänä.

34 §

Siirtolupa

Ajoneuvolain 66 f §:n 2 momentissa tarkoitettu siirtolupa voidaan antaa hakemuksesta ensirekisteröimätöntä tai liikennekäytöstä poistettua ajoneuvoa varten seuraaviin käyttötarkoituksiin:

1) ajoneuvon katsastukseen tai korjaamolle vienti;

2) maahantuodun ajoneuvon siirto tuontipaikalta vientipaikalle tai muualle maahan;

3) ajoneuvon tai siihen kiinteästi liittyvän tuotteen esittely;

4) Suomessa rekisteröidyn ajoneuvourheilun valtakunnallisen keskusjärjestön kilpailukalenteriin kuuluva kilpailu;

5) ajoneuvon käyttäminen liikenteessä, jos ajoneuvosta on tehty autoverolain 35 a §:ssä tarkoitettu käyttöönottoilmoitus tai jos ajoneuvon autoverotusta koskevan asian käsittely on tullilaitoksessa kesken;

6) ajoneuvon käyttäminen liikenteessä autoverolain 35 b §:ssä tarkoitettussa tilanteessa;

7) ajoneuvon siirto muusta erityisestä syystä.

Siirtolupa voidaan antaa myös liikennekäytössä olevaa ajoneuvoa varten ajoneuvon korjaamolle vientiin, vaikka ajoneuvo on käyttökiellossa, sekä ajoneuvon korjaamolle ja katsastukseen vientiin, vaikka ajoneuvo on ajoneuvolain 84 §:n nojalla määrätty ajokieltoon.

Siirtoluvan antamisen edellytyksenä on, että ajoneuvoa varten on voimassa oleva liikennevakuutus ja että säädetty ajoneuvovero on suoritettu. Siirtolupa annetaan käyttötarpeen edellyttämäksi ajaksi. Lupaa ei ilman erityisen painavaa syytä saa myöntää seitsemää päivää pitemmäksi ajaksi. Erityisen painavana syynä voidaan pitää 1 momentin 5 ja 6 kohdassa tarkoitettuja tilanteita, mutta ei ajoneuvon kilpailukäyttöä.

Siirtolupaan liittyvät siirtomerkit luovutetaan siirtoluvan antamisen yhteydessä.

Siirtoluvan nojalla käytettävä ajoneuvo saa olla kuormattuna 1 momentin 5 kohdan mukaisessa käyttötarkoituksessa. Tämän lisäksi ajoneuvo saa olla kuormattuna 1 momentin 1—3 ja 6 kohdan mukaisissa käyttötarkoituksissa, jos kuorma on vain siirtoluvan haltijan

henkilökohtaiseen käyttöön tarkoitettua. Siirtoluvan nojalla käytettävällä ajoneuvolla saa vetää perävaunua 1 momentin 5 kohdan mukaisessa käyttötarkoituksessa. Tämän lisäksi ajoneuvolla saa vetää perävaunua, jos sekä vetävän ajoneuvon että perävaunun käyttötarkoitus on 1 momentin 1—3 tai 6 kohdan mukainen. Jos vetävää ajoneuvoa käytetään siirtoluvan nojalla 1 momentin 1—3 tai 6 kohdan mukaisessa käyttötarkoituksessa, myös rekisteröidyn perävaunun kuorman tulee olla vain siirtoluvan haltijan henkilökohtaiseen käyttöön tarkoitettua.

Helsingissä 19 päivänä maaliskuuta 2009

Liikenneministeri *Anu Vehviläinen*

Liikenneneuvos, johtava asiantuntija Kari Saari

59 §

Siirtymäsäännökset

Ennen tämän asetuksen voimaantuloa annettu rekisteröintitodistus on voimassa sellaisenaan.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 2009.

N:o 170

Maa- ja metsätalousministeriön asetus
maanmittaustoimistojen lukumäärästä, toimialueista ja hallintopaikoista

Annettu Helsingissä 18 päivänä maaliskuuta 2009

Maa- ja metsätalousministeriön päätöksen mukaisesti säädetään maanmittauslaitoksesta 8 päivänä maaliskuuta 1991 annetun lain (505/1991) 4 §:n nojalla, sellaisena kuin se on 28 päivänä kesäkuuta 1993 annetussa laissa 631/1993:

1 §

Maanmittaustoimistot ja niiden toimialueet

Maanmittauslaitoksen maanmittaustoimistot ja niiden toimialueet ovat seuraavat:

- 1) Etelä-Suomen maanmittaustoimisto muodostuu Uudenmaan, Itä-Uudenmaan, Kanta-Hämeen ja Päijät-Hämeen maakuntien alueista;
- 2) Varsinais-Suomen maanmittaustoimisto muodostuu Varsinais-Suomen ja Ahvenanmaan maakuntien alueista;
- 3) Pirkanmaan-Satakunnan maanmittaustoimisto muodostuu Pirkanmaan ja Satakunnan maakuntien alueista;
- 4) Kaakkois-Suomen maanmittaustoimisto muodostuu Kymenlaakson ja Etelä-Karjalan maakuntien alueista;
- 5) Etelä-Savon maanmittaustoimisto muodostuu Etelä-Savon maakunnan alueesta;
- 6) Pohjois-Savon maanmittaustoimisto muodostuu Pohjois-Savon maakunnan alueesta;
- 7) Pohjois-Karjalan maanmittaustoimisto muodostuu Pohjois-Karjalan maakunnan alueesta;
- 8) Keski-Suomen maanmittaustoimisto muodostuu Keski-Suomen maakunnan alueesta;
- 9) Pohjanmaan maanmittaustoimisto muo-

dostuu Etelä-Pohjanmaan, Pohjanmaan ja Keski-Pohjanmaan maakuntien alueista;

10) Pohjois-Pohjanmaan maanmittaustoimisto muodostuu Pohjois-Pohjanmaan maakunnan alueesta lukuunottamatta Kuusamon, Pudasjärven ja Taivalkosken kuntia;

11) Kainuun-Koillismaan maanmittaustoimisto muodostuu Kainuun maakunnan sekä Kuusamon, Pudasjärven ja Taivalkosken kuntien alueista; ja

12) Lapin maanmittaustoimisto muodostuu Lapin maakunnan alueesta.

2 §

Kielellinen jaotus

Etelä-Suomen ja Kaakkois-Suomen maanmittaustoimistot ovat suomenkielisiä suomenkielisten ja kaksikielisiä kaksikielisten kuntien osalta. Kummankin maanmittaustoimiston toimialueen asukkaiden enemmistö on suomenkielinen.

Varsinais-Suomen ja Pohjanmaan maanmittaustoimistot ovat suomenkielisiä suomenkielisten, ruotsinkielisiä ruotsinkielisten ja kaksikielisiä kaksikielisten kuntien osalta. Kummankin maanmittaustoimiston toimialueen asukkaiden enemmistö on suomenkielinen.

Muut kuin 1 ja 2 momentissa mainitut maanmittaustoimistot ovat suomenkielisiä.

3 §

Maanmittaustoimistojen hallintopaikat

Maanmittaustoimistojen hallintopaikat ovat seuraavat:

- 1) Etelä-Suomen maanmittaustoimisto on Hämeenlinnassa;
- 2) Varsinais-Suomen maanmittaustoimisto on Turussa;
- 3) Pirkanmaan-Satakunnan maanmittaustoimisto on Tampereella;
- 4) Kaakkois-Suomen maanmittaustoimisto on Kouvolassa;
- 5) Etelä-Savon maanmittaustoimisto on Mikkelissä;
- 6) Pohjois-Savon maanmittaustoimisto on Kuopiossa;
- 7) Pohjois-Karjalan maanmittaustoimisto on Joensuussa;
- 8) Keski-Suomen maanmittaustoimisto on Jyväskylässä;
- 9) Pohjanmaan maanmittaustoimisto on Vaasassa;

Helsingissä 18 päivänä maaliskuuta 2009

Maa- ja metsätalousministeri *Sirkka-Liisa Anttila*

10) Pohjois-Pohjanmaan maanmittaustoimisto on Oulussa;

11) Kainuun-Koillismaan maanmittaustoimisto on Kajaanissa; ja

12) Lapin maanmittaustoimisto on Rovaniemellä.

Lisäksi maanmittaustoimistolla voi olla tarpeen mukaan alueellisia palvelupisteitä, joiden perustamisesta päättää Maanmittauslaitos.

4 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2010.

Tällä asetuksella kumotaan 18 päivänä toukokuuta 1998 annettu maa- ja metsätalousministeriön päätös maanmittaustoimistojen lukumäärästä, toimialueista ja hallintopaikoista (376/1998).

Osastopäällikkö, ylijohdaja Timo Kotkasaari

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

JULKAISIJÄ: OIKEUSMINISTERIÖ

N:o 166—170, 1 1/2 arkkia

EDITA PRIMA OY, HELSINKI 2009

EDITA PUBLISHING OY, PÄÄTOIMITTAJA JARI LINHALA

ISSN 1455-8904